

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7 octobar 2014. god.
Br. ref.:RK710/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI73/14

Podnosilac

Xhafer Dvorani

**Ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova,
Ac. br. 2770/2013, od 17. marta 2014. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Xhafer Dvorani iz sela Trstenik, opština Glogovac (u daljem tekstu: podnosilac), koga zastupa g. Bashkim Latifi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava rešenje Ac. br. 2770/2013 Apelacionog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud), od 17. marta 2013. godine, koje mu je uručeno 7. aprila 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, koja je navodno podnosiocu zahteva povredila prava na *Jednakost pred zakonom i Sudsku zaštitu prava (čl. 3., 24. i 54. Ustava)*.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Podnosilac je 16. aprila 2014. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. maja 2014. god., predsednik je imenovao sudiju Almiro Rodrigues za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 27. maja 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao jedan primerak zahteva Apelacionom sudu.
8. Dana 16. septembra 2014. god., Veće za razmatranje the je razmatralo izveštaj Sudije izvestioca i preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 12. avgusta 2013. godine, Osnovni sud u Prištini - Ogranak u Glogovcu je (odlukom C. br. 143/013) odbacio kao nedozvoljenu tužbu tužioca, u vezi sa isplatom dveju jubilarnih plata i otpremnine pri penzionisanju sa zakonskom kamatom i troškovima postupaka, iz razloga što „*tužba je podneta pre nego što su dozvoljena pravna sredstva (...) bila iscrpljena*“.
10. Podnosilac je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv te odluke zbog „*pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kad sud pogrešno utvrđuje određenu odlučnu činjenicu ili je uopšte ne utvrđuje*“.
11. Dana 17. marta 2014. godine, Apelacioni sud je (Ac.br. 2770/2013) odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu odluku. Apelacioni sud je utvrdio sledeće:

“[...] sud je našao da takva tužba mora da bude odbačena kao nedozvoljena u smislu odredaba člana 391. tačka f) ZPP-a, iz razloga što se tužilac nije pridržavao obaveza iz člana 78. i 79. Zakona o radu Republike Kosovo. (...) u konkretnom slučaju tužilac se nije obratio nadležnom organu tužene, što je obaveza koju je tužilac prevideo“.

Navodi podnosioca zahteva

12. Podnosilac tvrdi da su mu „povređena prava iz (...) člana 3. (Jednakost pred zakonom), člana 22. (Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata), člana 24. (Jednakost pred zakonom), člana 54. (Sudska zaštita prava) Ustava Republike Kosovo, kao i iz Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenih protokola“.
13. Podnosilac tvrdi da su *“[...] Sudovi morali da sude bez bilo kakvog uticaja, uz poštovanje hijerarhije pravnih akata, koja je utvrđena odredbom člana 4. Zakona br. 03/1-212 o radu, a ti akti predstavljaju izvor prava radnika, kao što su: Zakon o radu, Kolektivni ugovor, Interni akt poslodavca i Ugovor o radu i moraju biti u skladu sa odredbama Zakona o radu, i da se odredbom člana 54. Ustava Republike Kosovo radnicima garantuje sudska zaštita prava, jer je njome predviđeno da „Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno“.*
14. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda da *“[...] obaveže tuženu Opštinu Glogovac – Direkciju za obrazovanje u Glogovcu da tužiocu isplati dug na ime dve jubilarne plate i na ime dve mesečne plate za ispraćaj u penziju, sa zakonskom kamatom i troškovima postupka“.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

15. Sud prvo ispituje da li je podnosilac ispunio kriterijume prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
16. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona o Sudu koji predviđa:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“
17. Sud se takođe poziva i na pravilo 36. (1) c) i (2) d) Poslovníka o radu, koje propisuje:

*“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve samo ako:
(...) c) zahtev nije očigledno neosnovan,*

*(2) Sud odbacuje zahtev koji je očigledno neosnovan kada zaključi da:
(...) d) podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.*

18. Sud primećuje da podnosilac zahteva uložio žalbu Apelacionom sudu “*zbog suštinskih povreda odredaba parničnog postupka*” navodno izvršenih od prvostepenog suda. Nije bilo navoda o ustavnim povredama.
19. Štaviše, podnosilac zahteva nije objasnio niti dokazivao kako i zašto su njegova prava i sloboda povređena ovom odlukom Apelacionog suda, kojom je odbačena njegova žalba kao neosnovana i potvrđena odluka Osnovnog suda.
20. Zapravo, podnosilac nije potkrepio tvrdnju o ustavnim povredama i nije pružio relevantne dokaze koji ukazuju da su njegova prava i slobode zaštićene Ustavom povređene osporenom odlukom.
21. Osim toga, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) koje je navodno počinio Apelacioni sud, osim i samo ako su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, nije zadatak Ustavnog suda da postupa kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donesenim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije* [GC], br. 30544/96, st. 28, Izveštaj Evropskog suda za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
22. Stoga, Ustavni sud ne može da zaključi da su relevantni postupci mogli povrediti prava i sloboda zaštićena Ustavom ili da su na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije*, ESLJP, Odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. g.).
23. Iz ovoga proizilazi da je zahtev neprihvatljiv jer je očigledno neosnovan, u skladu sa pravilom 36.(1) c) i (2) d) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36. (1) c) i (2) d) Poslovnika o radu, u sednici održanoj 16. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani